

hverken i gældende ret eller efter straffelovrådets forslag nogen i almindelighed anvendelig hjemmel for at straffe den, der under arbejdet i et privat edb-servicebureau, som arbejder med det offentliges data, bliver bekendt med oplysninger tilhørende det offentlige og røber disse.

Det er udvalgets opfattelse, at der netop i Danmark, hvor edb-behandlingen af det offentliges data for størstedelens vedkommende foretages af datacenteraler, der ud fra en retlig bedømmelse må betegnes som private, er et betydeligt behov for sådanne regler. Det forekommer lidet rimeligt, at det offentliges og borgernes beskyttelse mod videregivelse af oplysninger til uvedkommende skal forringes, fordi staten og kommunerne vælger at dække deres behov for databehandling på denne måde.

Udvalget er derfor af den opfattelse, at der bør være samme af strafferegler værnede tavshedspligt for ansatte i private edb-servicebureauer, der behandler det offentliges data, som for personer, der direkte er ansat af det offentlige.

I *straffelovens § 152* foreslås herefter indsat som nyt stykke:

„*Stk. 4.* Med samme straf som fastsat i stk. 1 straffes den, der uden tilladelse fra vedkommende offentlige myndighed videregiver oplysninger hidrørende fra det offentlige, som han har fået eller skaffet sig under arbejde for en virksomhed, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige.“

2. Bemærkninger til den foreslåede bestemmelse.

Udvalget har ment, at en regel om tavshedspligt med hensyn til oplysninger hidrørende fra edb-anlæg m. v., der behandler offentlige data, mest naturligt kan indpasses i straffelovens § 152. Denne bestemmelse, der først og fremmest foreskriver tavshedspligt for offentligt ansatte, går allerede i sin nuværende formulering ud over dette kerneområde, jfr. stk. 3 om tavshedspligt for „den, som virker ved telegraf- eller telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige“.

Den foreslåede bestemmelses kerneområde er virksomheder, der behandler offentlige data ved hjælp af *edb-registre*.

Også *anden maskinel behandling* af det offentliges oplysninger er imidlertid medtaget. Som eksempler på maskinel behandling, der vil være omfattet af bestemmelsen, kan nævnes behandling af oplysninger under anvendelse af hulkort, papirkodebånd, magnetbånd, dataskærme, mikrofotografering og maskinel kuvertering. Ved at medtage disse forskellige former for maskinel behandling, har man desuden undgået den vanskelighed, at begrebet „elektronisk databehandling“ ikke er klart defineret.

Selve behandlingen kan f. eks. være et led i registrering, konvertering eller udskrivning af oplysninger.

Som eksempel på et forhold, der vil være omfattet af reglen, kan nævnes Kildeskattedirektoratets anvendelse af servicebureauer til registrering på magnetbånd af arbejdsgiveres oplysninger om skatteindbetalinger.

På den anden side har udvalget ikke fundet at burde gå længere end til virksomheder, der maskinelt behandler oplysninger for det offentlige. En generel regel om straf for private røvelse af oplysninger overgivet af det offentlige med henblik på udførelse af et hvilket som helst arbejde, f. eks. et offentligt byggeri, måtte på grund af sin almindelige karakter formuleres så vagt, at den ville være praktisk vanskelig at anvende. Hertil kommer, at opstillingen af en sådan regel, der griber ind i vidt forskellige forhold, falder uden for udvalgets kommissorium.

Det er ikke fuldt tilstrækkeligt kun at foreskrive tavshedspligt for *ansatte* i servicebureauerne, idet også *andre personer* undertiden vil have lovlig adgang til edb-anlægget. Reglen er derfor formuleret således, at den også omfatter f. eks. personale i et data-maskinfirma, som udfører serviceeftersyn af bureauets maskinpark, jfr. herved også, at straffelovens § 152, stk. 3, om visse koncessionerede virksomheder omfatter alle, der „virker ved“ disse anlæg.

Efter det anførte om baggrunden for bestemmelsen er det klart, at den først og fremmest sigter til *private edb-servicebureauer*, der behandler data for det offentlige. For ansatte ved *offentlige dataanlæg* — f. eks. anlægget på Danmarks Tekniske Højskole — vil tavshedspligt følge af den almindelige bestemmelse i straffelovens § 152, stk. 1. Også for så vidt angår offentlige data-